

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Zlatomašnik opat Ogradi.

V Celju se obhaja dne 31. julija t. 1. redko slavje. Prečastiti gospod opat Ogradi bo praznoval 50letnico svojega mašništva. Ob zarji zlate maše se ozrmo malo v prefeklost.

Rojen je bil Franc Ogradi v divnem Gornjemgradu dne 13. julija 1836. Od redaljubnega, skrbnega očeta ter ljubeznive, pobožno-vesele matere je dobil prvo vzgojo, v gornjegrajski šoli prvi pouk. A Bog malemu fantku čvrste postave, bistrega očesa, jasnega uma in dobrega srca ni prisodil gornjegrajskega planinskega raja, poslal ga je v življenja šum in hrum.

V burnem letu 1848 je prišel v nadaljevalno šolo, v c. kr. glavno okrožno šolo v Celju. Mogočen utis je napravilo na njegovo mlado, življenja polno dušo narodno probujenje istega leta. V tej šoli, kakor pozneje na celjski gimnaziji se je vseskozi odlikoval ter napravil leta 1857 maturo z odliko. Odločil se je za duhovski stan, ter vstopil v celovško bogoslovje, kjer so do leta 1859 imeli koroški-krški bogoslovci ter lavantinski bogoslovci skupen zavod. S preselitvijo lavantinskega škofijskega sedeža od St. Andraža v Lavantinski dolini v Maribor se je preselil tudi bogoslovec Franc Ogradi tja.

Dne 25. julija 1860 je bil kot tretjeletnik posvečen v mašnika od škofa Antona Martina Slomška, ki ga je kot mladega duhovnika leta 1861 poslal pastirovat v „zlate“ Konjice. Pod vodstvom gorečega dušnega pastirja nadžupnika Rozmana je kaplanu novincu veselo preteklo prvih pet let duhovskega pastirovanja v prijaznem trgu med globoko-vernim prebivalstvom. Od 1866—1868 je bil kaplan romarske cerkve sladkogorske v šmarnski dekaniji, odkoder je prišel zopet v viharnem času dne 1. maja 1868 kot vikar v Celje. Sedem let je ostal na tem mestu, kjer je s svojim mnogostranskim delovanjem na verskem in narodnem polju opozoril širše kroge nase.

Zato mu je bilo poverjeno še važnejše, za celo škofijo odgovornosti polno mesto. Dne 15. septembra 1875 je postal namreč špirtual v kn. šk. bogoslovju v Mariboru, nekaj let pozneje ravnatelj bogoslovja in obenem profesor pastirne. Kot tak je bil kmalu odlikovan ter dne 24. septembra 1879 kot stolni kanonik poklican v kn. šk. konzistorijalni svet. Na tem odličnem mestu je ostal celih 15 let.

Dne 1. maja 1890 pa je prišel iz Maribora zopet v Celje, okrašen z mitro, kot infuliran opat, dekan in mestni župnik celjski, kjer deluje zdaj že čez 20 let. Pred dvema leti je dobil kot tak tudi cesarsko odlikovanje, postal je vitez železne krone 3. razreda. In letos stopi v častno mesto zlatomašnikov.

Lepa je življenjska pot milostljivega zlatomašnika. Kot odličen dijak je bil tudi v svojih službah odličen. Nikjer in nikdar se ni bal truda, vselej in povsod je skrbel z ljubeznijo in v nemu za blagor njemu izročeni. Natančen in vesten sam pri sebi je skrbel zlasti kot vodja bogoslovja za red in disciplino. A dasi je bil natančen v teh zahtevah, so ga vendar gojenci spoštovali in ljubili, ker je vedel svoje razumne opornice omiliti vedno z ljubeznijo, krotkostjo in prijaznostjo. Skoraj tretjina sedaj živečih duhovnikov je njegovih gojencev, in vsi se ga spominjajo z veseljem in hvaležnostjo.

Drugi ni učil le z besedo, ampak tudi z lastnim vzgledom. Še sedaj kot zlatomašnik je lahko vsakemu vzor duhovnika. Vsak dan je že ob četrti uri zjutraj po koncu, vsak dan je že ob 1/5. uri v spovednici, vsako nedeljo in vsak praznik razlaga s prižnice besedo božjo, vsakoletno velikonočno izpraševanje in vsak pouk za zakonske ima še vedno sam.

Kakor pa je izredno in odlično njegovo delovanje v verskem in cerkvenem oziru, tako raznovrstno in tenkvestno je tudi njegovo delovanje na narodnem in socialnem polju. Pri vseh narodnih podjetjih in občekorisnih napravah je ali krepko sodeloval ali vsaj izdatno podpiral njih stremljenja. Zase skromen daje toliko več ubogim, ki jih vsak čas sprejema in deli dobrote.

Zato se pa veseli njegove zlate svete maše vsa duhovščina, vse ljudstvo, ki ga je imelo priliko spoznati ter mu želi še biserne svete maše. Upanja zato je dovolj, ker je mil. gospod zlatomašnik še izvanredno čvrst, živahen, poln mladeniškega ognja in navdušenosti za vse dobre.

Pesnik Simon Gregorič je napravil čestitko nekemu zlatomašniku. Njegove besede veljajo istotako zlatomašniku opatu Ogradiju.

Zato mu naj bo s temi besedami izražena naša čestitka!

Pač čas se ustaviti neče,
vrti se kolo mu okol —
in Tebi naložil na pleče
je križev že sedem in pol.

A Tebi njih broj ni težaven,
ne tare Te njih velikost,
za Te ni pregovor veljaven,
da stara so leta, slabost.

Še čvrsta je Tvoja postava,
še Tvoje moči so krepke,
še zdrava in bistra je glava,
še živo in mlado srce.

Glej, to Ti od zgoraj je dano,
ker gorel za Večnega čast,
ker delal si pozno in rano
za carstva nebeškega rast.

In delal za nas si obilo,
skril nisi Ti danih darov —
in delo je Tvoje rodilo
ljudem tisočer blagoslov.

Kot zarja obseva večerna
planinam visokim vrhe,
dejanja ta blaga stoterna
večer Ti življenja zlate.

Zlati Ti kot solnčna svetloba,
prijazni življenja večer,
hvaležnost, ljubezen, zvestoba,
Ti vdanih sinov in pa hčer.

Sinov Ti imaš na tisoče,
duhovnih sinov in hčera,
ki ljubijo vsi Te prevročje,
ki za-Te gore iz srca.

Vsa srca za Tebe so vneta,
kar šteje ta krasni jih kraj,
in zlato daritev — očeta
veselo proslavljajo zdaj.

Mi tudi Ti dvigamo čašo,
zdravica naj glasno doni:
Ki zlato praznuje dnes mašo,
ta duša naj zlata živi!

Zahtevajte v gostilnah katoliško narodne liste: Slov. Gospodar, Straža.

PODLISTEK.

Kuharica in policaj.

Iz angleščine.

(Dalje.)

Njegove brke in špičasta brada so bile lepo urejene, in da ga popolnoma popišemo, dostavimo, da je imel v ustih dolgo, črnkasto smodko.

„Ni brezčutnost pri tem strašnem dogodku“, je izjavil, „moji živci so preveč razburjeni, gospod policijski nadzornik, in le na ta način jih zamorem zopet nekoliko pomiriti. Blagovoli mi oprostiti in pa imeti z menoj sočutje.“

Nadzornik je izpraševal, to priče ostro in natančno. On ni bil mož, da bi ga mogla zunanost zmotiti, vendar sem lahko opazil, da se mu Mr. Deluš prav nič ni dopadel ali da bi mu morebiti celo verjel.

Pri izpraševanju se ni moglo izvedeti ničesar drugega, kakor to, kar je Mrs. Eroscapel že poprej povedala.

Mr. Deluc se je vrnil v svojo sobo.

„Koliko časa stanuje pri vas?“, je vprašal gospod nadzornik gospodinjo, kakor hitro je M. Deluc odšel.

„Skoro eno leto“, je odgovorila hišna gospodinja.

„Ali vam je dal priporočila?“

„Kakor sem si jih le mogla želeti!“

Pri tem je imenovala neko dobro znano tvrdko za smodke v mestu.

Nadzornik je zabeležil odgovor v svoj zapisnik. Najraje ne bi ničesar podrobnejšega pripovedoval, kar se je naprej zgodilo. Premučno je, da bi se bavil s tem dalje.

Povem naj le toliko, da so prepeljali ubogo umobolno žensko v policijsko poslopje. Nadzornik sam pa je vzel nož in pa neko knjigo, katero je našel na tleh, in ki se je imenovala „Svet spanja.“

Kovček, v katerem se je nahajala prtljaga, so zaprli in potem zavarovali sobna vrata, katerih obeh ključi so bili izročeni mojemu varstvu. Moj nalog je bil, ostati v hiši in nikomur dovoliti, da gre iz nje, dokler ne pridejo v kratkem od nadzornika nadaljna povelja.

III.

Uradni ogled trupla se je izvršil, sodna preiskava pa je bila preložena, ker je bila Mrs. Zebedaeus v takem stanju, da ne bi mogla razumeti niti ene niti druge razprave.

Sodnijski zdravnik je izjavil, da je popolnoma potrta vsled pretresenja živcev.

Ko so ga vprašali, ali misli, da je bila duševno zdrava ženska, predno se je izvršil umor, je odklonil podatki v trenutku vsako gotovo izjavo.

Minul je teden dni. Umorjenca so že pokopali. Njegov stari oče je bil navzoč pri pogrebu.

Jaz sem semintja obiskaval Mrs. Eroscapel in njeni služabnici, ker sem mislil, da bom še kaj bolj natančnega zvedel.

Kuharica kakor tudi hišina pa ste zapustili svojo službo, ker niste hoteli, kakor ste rekli, z ozirom na svoj dober glas ostati v hiši, kjer se je izvršil tak zločin.

Slabo živčevje je tudi Mr. Deluca pripravilo, da se je preselil; njegov nočni mir so vznemirjale in kalile grozne sanje. Plačal je naprej, kolikor je moral in odšel, brez odgovori.

Mr. Barfield, najemnik prvega nadstropja, je ostal v svojem stanovanju; dobil pa je od svojih šefov dopust in z nekaterimi prijatelji podal na deželo.

Samo Miss Mybus je ostala v svojem stanovanju.

„Ako se dobro počutim“, je dejala stara žena, „me v moji starosti nič ne pripravi iz mesta. Umor dva nadstropja bolj zgoraj je skoro ravno isto, kot umor v sosednji hiši. Samo razdalja naredi cel razloček, kakor vidite.“

Policiji je bilo malo mar, kaj so storili najemniki. Imeli smo skrivne policaje, ki so dan za dnem stražili hišo.

Vsakomur, ki je zapustil hišo, smo skrivaj sledili in naprosili policaje onega okraja, v katerega se je dotičnik podal, da pozorno pazijo nanj.

Dokler se nismo na en ali drug način prepričali o resničnosti njene izvanredne izjave — da ne pozabim omeniti, da je bil vsak naš trud, izvedeti kupca noža dosedaj brez najmanjšega vspeha — smo morali gledati na to, da ne izpustimo nobene osebe izpred naših oči, ki je v noči zločina bivala pod streho omenjene hiše.

IV.

V naslednjih štirinajstih dneh se je stanje Mrs. Zebedaeus toliko zboljšalo, da je mogla podati potrebne izpovedi, potem ko so bili ukrenjeni vsi koraki, kakor je treba pri osebah v takih položajih.

Sodnijski zdravnik ni bil več tako neodločen in je izrekel, da je duševno popolnoma zdrava ženska.

Prej je služila štiri leta kot hišina pri neki rodbini, ki je bivala v Dorsetshire. Edini pomislek, ki se ga je moglo imeti proti njej, je bila začasna mesečnost, radi česar je morala še druga služkinja spati v isti sobi, ki je zapirala vrata in dajala ključke pod svoje vzglavje.

V vsakem drugem oziru pa jo je gospodinja posebno pohvalila.

Tekom zadnjih šest mesecev njene službe pa je vstopil nek mlad mož, John Zebedaeus po imenu, kot služabnik v hišo. Kmalu se je zaljubil v brhko in malo hišino in ona se je tudi odzvala njegovi globoki ljubezni (Dalje prihodnjic.)

Dr. Korošec med volilci.

Včeraj dne 24. t. m. je priredila Slov. kmečka zveza v Slivnici pri Mariboru po rani maši društveno zborovanje, kojemu je predsedoval kmet gospod Mlakar.

Deželni poslanec tega okraja gospod dr. Korošec je poročal o svojem delovanju v deželnem zboru. Liberalci so se pokazali tudi glede slovenske deželnozborske delegacije kot slabi preroki. Z zaničevanjem so gledali na vse naše poslance od prvega do zadnjega, ter se dan za dnevom prepričevali o njih nezmožnosti. Sedaj jim je prepričanje izginilo, za njih zaničevanje pa se nihče ne zmeni. Poslanci Slovenske kmečke zveze so si s svojo marljivostjo v deželnem zboru, z jasnostjo svojih ciljev in z odločnim nastopom kmalu osvojili splošen ugled.

Potem je gospod poslanec razložil razlog in p. smoter obstrukcije v deželnem zboru. (Liberalni listi nas vsak dan rotijo na lep in grd način, naj jim pokažemo svoje karte. Toda mi nismo njihovi poslanci, ampak zaupniki pristašev Slovenske kmečke zveze. Tem smo odgovor dolžni in tem ga tudi dajemo! Napadi od nasprotne strani nas ne bodo spravili z naše strogo začrtane poti, katero bomo hodili, kakor nam jo narekuje blagor slovenskega ljudstva in naša lastna vest.

Nazadnje je podal gospod poslanec še kratko sliko o dogodkih v državnem zboru. Nato je sledil še zanimiv pogovor o različnih kmečkih zadevah.

Volilci so izrekli svojemu poslancu gospodu dr. Korošcu popolno zaupanje ter sklenili tudi poslati pozdrav obolelemu poslancu, domačinu gospodu Pišekcu, z iskreno željo, da kmalu popolnoma ozdravi.

Savinjska dolina mora ostati naša.

Petrovče, dne 24. julija 1910.

Črez 500 pogumnih slovenskih mladenk se je zbralo danes, dne 24. julija v društvenem domu v Petrovčah, da si ustanovijo „Savinjsko okrožje“ zveze slovenskih deklet. Dasiravno je bilo slabo deževno vreme, so vendar prihiteli navdušene mlade Savinjanke iz vseh župnij lepe naše doline.

Shod je pokazal značaj vrlih naših Savinjanov: Mladenke s ponosnim, samozavestnim in pogumnim nastopom so nas naravnost presenetile. Odkrit značaj, gladka govornica in živahnost. To vse pričča, da je slovensko ljudstvo v Savinjski dolini že zelo napredovalo.

Raz „Društveni dom“ je vihrala Slovincem v pozdrav mogočna slovenska trobojnica. Pred vlakom, ki je bil lepo okrašen, nas je pozdravljala napis: „Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!“

Zborovanje otvori g. dr. Jehart. V pozdravnem govoru omenja, da se je zbral danes v Petrovčah cvet slovenskega ženstva Savinjske doline.

Nato se je izvolilo predsedstvo shoda: Marija Dreo, predsednica; Terezija Sketa, zapisničarica; Marija Lukman in Anica Žuž a podpredsednici. Predsednica najprvo v navdušeni in krepki besedi pozdravi zbrane mladenke.

Besedo dobi zastopnik S. K. S. Z., urednik Žebot iz Maribora; v daljšem govoru oriše četrto lastnosti, ki naj dičijo vsako slovensko Savinjsko mladenko: izobrazbežljivost, deloljubje, globoka vernost in pravo domoljubje. Delo v naših organizacijah ni delo fraz, ni delo pri čašah rujnega vinca, ampak naša izobraževalna in mladinska organizacija ima prevzvišeni smoter: pravi napredek in dobrobit celokupnega slovenskega ljudstva.

Govornik priporoča, da se naj v vsaki župniji Savinjske doline ustanovijo Dekliške zveze. Če bodo savinjske mladenke organizirane v Z. S. D., bode lažnjivemu liberalizmu za vselej odklenkalo v lepi Savinjski dolini.

Dr. Jehart poda nato načrt dela naše organizacije v Savinjski dolini. Ustanovljen je že „Savinjski Orel“. Danes ustanovimo „Savinjsko okrožje Z. S. D.“, nadalje bomo ustanovili v vsaki župniji Dekliške zveze ter „Orle“. V vsakem oziru moramo in bomo izpolnjevali začeto našo organizacijo.

Dekleta govorijo.

Sedminek Marija iz Sv. Petra v Savinjski dolini prinaša pozdrave tamošnjih deklet ter pravi: Št. Peter je srce Savinjske doline, to srce bo zdravo, za to bomo delale me dekleta z združenimi močmi.

Kolar Francka, št. Peter v Savinjski dolini povdarja: Dom očetov nam mora biti najbolj svet. — Mladenke, ne v tujino!

Lukman Marija, št. Jurij ob Taboru, izraža sledeče misli: Slovenska mladenka naj širi naše dobre časnike. V hišo, kjer imajo liberalne celjske cunje in ptujsko motovilo, naj ne stopi slovenska mladenka. Mladenka ne daj nikdar roke liberalcu. Nikdar zveze z liberalci in nemščurji.

Pinter Marija govori imenom celjskih mladenk.

Kolar Marija iz Polzele navdušuje tovarišice za neutrudno obrambno delo.

Sketa Terezika iz Braslovč pravi: Dolžnost nas deklet je, da očistimo naš dom, to je našo ožjo domovino — Savinjsko dolino vseh črnih madežev liberalizma in nemškutarstva. Poštenost nam bo glav-

no pravilo. Fanta, ki čita liberalne in nemškutarke liste, niti ne pogledimo!

Boldin Apolonija pozdravlja imenom deklet iz Gomilkega.

Ustanovitev Okrožja.

Predsednica predlaga nato ustanovitev „Savinjskega okrožja Z. S. D.“ Predlog je bil enoglasno z velikim navdušenjem sprejet s klicem: Žive! Savinjsko okrožje Z. S. D.!

Pred volitvijo govori še dr. Jehart, ki slovesno zatrjuje: Savinjska dolina je naša in ostane naša! (Viharen aplavz!)

Nato se je izvolil odbor okrožja, ki se je sledeče sestavil: Dreo Marija, prva predsednica, Sketa Terezika, druga predsednica; Pinter Marija, Korent Julijana, Lilija Helena, Košak Elizabeta, Kolar Marija, Boldin Apolonija, Lukman Marija in Felicijan M., odbornice.

Dr. Jehart razvija nato načrt za okrožno delo, ki obstoji:

1. V nadzorstvu delovanja posameznih zvez;

2. v razbremenitvi dela Z. S. D.;

3. v podrobnem delu. Od S. K. S. Z. želimo povalnega organizatoričnega predavatelja za zimski čas ter več gospodinjskih tečajev.

Razvila se je nato živahna debata.

Odposlanec S. K. S. Z. končno še poudarja: Nebo je rosilo danes na našo ustanovitev v znamenje blagoslova, in vspehi bodo prišli. Napravili smo velevažen korak v naši organizaciji v Savinjski dolini, zato živele Slovenke Savinjske doline.

Slovesno se je končalo veličastno zborovanje! Popoldne smo se zopet zbrali v domu. V čast dekletom se je vršila lepa veselica. Igralo se je Krekov: „Turški križ“. Igralci so rešili vsi izborna svoje naloge. Med odmori so tamburaši udarjali krasne slovenske komade.

Dan 24. julija ostane zgodovinske važnosti za Savinjsko dolino. Mladenke so vsklikale:

Za temi vzori hitimo okrožje savinjsko vzbudimo!

Na našem jugu se jasni.

Mnogokrat smo bili prisiljeni, da smo že javno v našem listu grajali politiko hrvaških poslancev. Njihova mehkoča in nedoslednost nam je bila neumevna in pri vsej ljubezni do bratskega naroda smo morali izreči marsikatero trpko besedo črez njegove zastopnike.

Še veliko večkrat kakor smo javno povedali, smo pa bili na tihem vznevoljeni radi meglenosti in nesmotrenosti, ki jo je dokumentirala hrvaška delegacija pri vsaki priliki. Velikokrat so nam slišile obtožilne besede na jezik, a iz raznih obzirov smo jih, akoravno težko, zamolčali. Neumevna se nam je zdelala neenotnost hrvaške politike, ki se je kazala pri vsakem važnejšem glasovanju. Vedno in vedno so se sicer slišali iz teh krogov glasovi, da Hrvatje ne morejo biti iz gospodarskih ozirov proti vladi, a za Dalmacijo in Istri se vendar nič ni zgodilo. Ne glede na to, da je vlada dolžna popraviti zakasnele grehe in nikakor ni na mestu, da radi tega izkazujejo poslanci vladi hlapčevsko udanost, se vendar faktično ni zgodilo za te dve zapuščeni deželi ničesar, ostalo je vedno samo pri besedah. Ker so bili pa — naš videz vsaj — domači krogi s takim početjem zadovoljni, smo morali biti radi ali neradi tudi mi. Večkrat so se sicer čuli svarilni glasovi, večkrat se je poskušalo razgnati meglo raznih državnopravnih fantazij in ustvariti sedanjem realnim razmeram odgovarjajoče in zadošujboče programe, a bil je brezuspešno in vsaj mi, ki opazujemo razvoj od daleč, nismo opazili nikakega zboljšanja.

Pač pa smo z žalostjo spoznali, da je bilo to apatično stanje dobrodošlo svobodomiselnosti, ki se je začelo zelo živahno gibati. Dr. Smodlaka, ki je zdaj kakor znano tudi državni poslanec, je uvidel ugodnost položaja in je začel z vso energijo širiti liberalizem. Dokler je bilo to gibanje še le v povojih in ni kazalo še nobenih vspehov, so merodajni krogi šli mirnodušno preko njega na dnevni red. Akoravno je bila taktika liberalcev, ki so se oblekli v vlogo demokratov in so se vrgli tudi na gospodarsko in socialno polje, zelo premetena, to vendar ni skoro nikogar iritiralo. Popolna letargija je vladala naprej.

Še-le vspehi dr. Smodlake so vzbudili protireakcijo. Res je sicer, da je bilo v Dalmaciji in Istri mnogo dalekovidnih mož, ki so s strahom gledali v bodočnost in so se trudili po svojih močeh vzdramiti otrpnele in zaspane somišljenike, a imeli niso veliko sreče. Potrebno je bilo, da je prišel močan zunanji pritisk, ki je še-le spremenil položaj.

Ako samo nekoliko premotrimo vzroke, ki so dovedli do sedanje zjasnitve, potem hitro uvidimo, da so imeli prvobojniki krščansko-socialne ljudske misli, res težavno nalogo.

Že pri zadnjih državnozborskih volitvah je kandidiral dr. Smodlaka in msgr. Bulič, ki so ga podpirale vse stranke, je zmagal z neznatno večino. Za vsakega objektivnega opazovalca je bilo jasno, da si je liberalno napredništvo priborilo trdno stališče, a tozadevnih naših krogov to še ni vzdramilo. Bulič je odložil mandat, prišle so nadomestne volitve, dr. Smodlaka je, podpiran od dosedaj vladajoče Hrvaške stranke, ki je bila vedno, akoravno nekoliko manj izrazito, tudi katoliška, zmagal z ogromno večino.

To še ni bilo vse. Dubrovniška lokalna svobodomiselnost, ki ima v deželnem zboru (4 poslance, je namreč sklenila stopiti v Hrvaško stranko, ker se je ista obvezala, da bo šla v vseh zahtevah roko v roki z Demokratično stranko, to je svobodomiselnost stranko.

Še-le sedaj so se odprle oči tudi najbolj zaslepljenim. Vsakemu, ki zna le nekoliko politično in samostojno misliti, je moralo postati jasno, da so se cilji in nameni Hrvaške stranke predrugačili ter da je skrajna potreba, da se nastopi odločno in odkrito. Posebno duhovščina, ki je bila dosedaj razcepljena kar na tri politične struje, je uvidela neznosnost položaja. Radi tega je stopila medseboj v dogovor in pripravljani odbor je dne 20. t. m. sklical v Split shod, na katerem se je določil program za novo organizacijo. V političnem oziru se je sprejel pravaški program, razven tega se je začrtala pot za socialno delo: organizacijo mladine in kmetov, kakor tudi za organizacijo katoliškega tiska. Vsa tozadevna poročila je shod soglasno in navdušeno sprejel. Katoliška hrvaška duhovščina stopi brez izjeme v to novo organizacijo.

Ta velepomembni korak je vplival olajšalno in razveseljivo ne samo na pošteno in dobromisleče kroge v Dalmaciji, ampak na vsem slovanskem jugu. Naši bratje Hrvatje imajo sedaj priliko, da se odresejo frazarske, brezbarvne in brezidejne politike ter začnejo smotreno in realno delovati na temelju pravega ljudskega programa, ki se ne izčrpuje v raznih državnopravnih meglenostih, ampak hoče doseči svoj cilj na temelju gospodarske osamosvojitve ljudstva, ki je globoko prežeto s krščansko in narodno mislijo.

Slični proces, kakor v Dalmaciji, je prišel do srečnega zaključka tudi v Istri. Razlika je samo ta, da so v Dalmaciji zamorili vsako resno delo državnopravni prepri, med tem ko je to povzročilo v Istri solzavo edinajstvo. Pod krinko slogaštva, je v Istri že dalje časa sem prodajal svojo preperelo blago zastareli liberalizem. Da bi ne kalili „ljubega mira“, so naši ljudje na vseh koncih in krajih popuščali, svobodomiselnost je pa to, mlačnost korenito izrabljalo. Sedaj so se vendar otresli vseh neumestnih predsodkov in napravili odločni korak.

Kakor poročajo listi, se je vršil dne 18. t. m. na Voloskem pod predsedstvom dr. Stangera shod odbornikov političnega društva za Hrvate in Slovence v Istri ter nekaterih ožjih somišljenikov „Pučkega prijatelja“, ki imajo za svoj program načela krščanskega demokratizma. Na tem sestanku je prečital župnik Žic iz Punta tiskano izjavo poslednjih. Vsi prisotni so načela, izražena v tej izjavi, potrdili.

S tem se je postavilo politično društvo za Hrvate in Slovence v Istri na strogo krščansko-socialni temelj. S tem principom se bo delovalo od sedaj naprej v Istri na narodno probujo in gospodarsko okrepljenje ljudstva.

Mi, ki smo tukaj na severni meji z iskrenim veseljem pozdravljamo ta preobrat na našem jugu. Ako bodo vsi Jugoslovani združeno in enotno postopali, potem je naša zmaga gotova. To je pa samo mogoče, ako smo vsi enega duha in ene misli. Temu našem cilju smo se pa po teh dogodkih krepko približali in to je, kar nas navdaja z radostjo ter nam budi ponosne upe. Novim mladim sobojevnikom na političnem pozorišču kličemo: Pozdravljeni!

Politični pregled.

Luegerjev državnozborski mandat.

Lueger je zastopal kot državni poslanec 13. dunajski okraj Hietzing.

Na njegovo mesto kandidira sedaj krščansko-socialna stranka dunajskega župana (dr. Neumayerja).

Frajzinovski protikandidat je neki že večkrat propali Schmidt.

Nadomestna deželnozborska volitev na Koroškem.

V kuriji veleposestva je potrebna na Koroškem po umrlem bankirju Suppanu nadomestna volitev.

Ustavoverno veleposestvo, kateri je pripadal tudi Suppan, kandidira veleposestnika Alb. Wirtha.

Obenem s sklepom kandidature se je tudi sklenilo, da se ne sprejme od krščansko-socialne strani nobenega kompromisa.

Demisija bana Tomašiča.

Dne 23. t. m. je bil baron Khuen pri cesarju v Ištu v avdienci. Glavna točka je bila demisija bana Tomašiča.

Cesar demisije ni sprejel, kakor smo mi že zadnjič naprej poročali, ker baje ni zato tehtnih vzrokov. Prihodnji hrvaški uradni list bo prinesel komunikacije, ki izreka Tomašiču popolno zaupanje.

S tem so se razmere na Hrvaškem poostrele in napetost se je povečala. Ogri sicer upajo, da se bo koalicijska, ali vsaj večina brezpogojno udala, a vodilni možje iz koalicijske trde, da je nemogoče, da bi koalicijska odnehala od svojih zahtev. Z nadaljnjim popustljivostjo bi izgubila še to malo zaupanje, ki ga ima pri ljudstvu.

Ako vsa znamenja ne varaajo, stojimo pred razpustom sabora, ker je v resnici zelo malo verjetno, da bi se koalicijska z nadaljnimi koncesijami vdinjala Khuenu.

Atentat na Maura.

V soboto, dne 23. t. m. ob 12. uri zvečer se je pripeljal Maura, bivši španski ministrski pred-

sednik, z ekspresnim vlakom iz Madrida v Barcelono. Pred kolodvorom so ga pričakovali njegovi prijatelji in mnogo drugega občinstva. Ko je izstopil Maura iz voza, je ustrelil neki Manuel Posa-Roca z revolverjem trikrat nanj. — Minister Maura in njegov prijatelj Oliviera sta bila lahko ranjena.

Raznoterosti.

Zveza telovadnih odsekov bo priredila letošnjo zimo v Mariboru tečaj za vaditelje Orlov. Tako se je sklenilo na občnem zboru S. K. S. Z. v Ljubljani.

Slovenskim mladenkam! S. K. S. Z. v Mariboru ima še nekaj sto dekliških znakov na razpolago. Znaki so se dosedaj že zelo priljubili pri slovenskih mladenkah in vedno dohajajo nova naročila. Znaki so umetniško izdelani, komad stane 1 krono. Mladike dekliške zveze, sezite po njih!

Za učiteljstvo. Naučno ministrstvo je odpomoglo neki zelo nujni potrebi. Po naznanilu ministrstva bo izšel tekom počitnic odlok, ki določa za tekoče počitnice 9 gospodarskih tečajev za učitelje. S tem bo v marsičem vsaj nekoliko vstreženo prošnjam naših kmečkih posestnikov, ki želijo za svoje otroke nekoliko pouka o kmetijstvu že na ljudskih šolah, posebno ker pridejo v prvi vrsti v poštev učitelji gospodarskih nadaljevalnih šol, ki imajo že odrasle učence. Za Slovence se bo vršil tak tečaj na dež. kmetijski šoli v Gorici.

Dr. Pitreich, predsednik višjega deželnega sodišča v Gradcu, je šel na daljši dopust. Slovenci ga nič ne pogrešajo.

Nesramnost. Sedanji topli dnevi silno vplivajo na liberalne mozgane. Med tem, ko so preje včasih vedno še radi igrali vlogo najbolj vernih in edino pravih katoličanov, jim sedanja vročina dan za dnem sili v pero odkrite besede. Če večkrat smo imeli v zadnjem času priliko konstatirati, kako so liberalci v tej zadevi odložili vso hinavščino in kako sedaj neženirano kažejo svoje sovraštvo do katoliške cerkve, in do vsega, kar je z njo v zvezi. Evo vam novega dokaza iz „Narodnega Dnevnika“ od dne 22. t. m. Tam čitamo v dopisu od Spodnje Sv. Kungote nad Mariborom, ki je bil pisan v „Dnevniku“ uredništvu, naslednje vrste: „Klerikalizem, cerkvene slavnosti, katoliška mladina in nož — to so pojmi, katerih ni možno ločiti.“ Ali rabimo še več? „Dnevnik“, ki je imenoval katoliško cerkev „zavod izkoriščevalcev“, ki se ponovno norčuje iz papeževih enciklik, ki mu je klerikalizem istoveten s katolicizmom, trdi v zgorajšnjih vrstah popolnoma odkrito, da je vzor katolicizma nož, da je katoliška cerkev povzročiteljica in moralna pospeševaljica pobojev. Komur se po takih blasfemijah še ne odprejo oči, ta je udarjen z egiptovsko temo.

Vrazova stoletnica (dne 21. avgusta 1910). — Slavnostne govore so blagovolili prevzeti sledeči p. n. gospodje: dr. Anton Medved ima cerkveni govor; dr. Oton Kučera zastopa Matico Hrvatsko; dr. Fr. Plešič govori v imenu Maticе Slovenske. Vzidala se bo istega dne spominska plošča na Vrazovem rojstnem domu. Vse p. n. hrvaško in slovensko občinstvo kakoršnegakoli političnega prepričanja najljubneje vabimo k udeležbi, zlasti pa vsa izobraževalna, telovadna in pevka društva. Telovadna društva pa prosimo, da blagovole vsaj do 7. avgusta prijaviti svojo udeležbo in ali pridejo z zastavami, da se vemo ravnati pri sestavi podrobnega programa. Na poznejše priglasbe se ne bomo ozirali. Slavno občinstvo prosimo blagohotnih denarnih prispevkov v pokritje prireditvenih stroškov. Morebitni čisti dobiček je namenjen obema Maticama in Zgodovinskemu društvu v Mariboru. **Dopise je nasloviti na tajnika gospoda Fr. Štuheca,** kaplana pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, denarne pošiljave pa na gospoda Fr. Vraza, župana v Cerovcu, pošta Ivanjkovci pri Ormožu. — Pripravljalni odbor.

Dr. Šusteršičev sin je napravil na slavnostni štolski gimnaziji na Dunaju zrelostni izpit z odliko. To priliko so uporabili liberalni listi, najprvo „Edinost“, potem „Narod“ in kot zadnji zaspani „N. Dnevnik“, da so se obregnili ob našega političnega voditelja s sumničanjem in obrekovanjem, češ, da ne zna njegov sin slovensko, da ne čuti narodno itd.! Ako bi nam slučajno ne bilo osebno znano, bi na take liberalne bedastobe, ki merijo narodnjaštvo po visokih frazah in ne po resnem delu, še odgovarjali ne. Iz navedenega vzroka pa vendar povemo v konkubinatu s štajercijanci živečim liberalcem: Dr. Šusteršičev sin se je na Dunaju učil redno par ur na teden slovenščine, zna dobro svoj materni jezik in je zelo navdušen narodnjak. Gospodom okoli „Dnevnika“, ki svojo narodnjaštvo obešajo tako radi na veliki zvon, povemo pa še nekaj: Namesto za narodno vzgojo naših ljudi, brigajte se rajši zato, kako so se vzgojili na primer Biceki, Schnidenitschi, Radovan Serneč in drugi, to je, samo možje, kaj so vam zelo blizu, je zelo nujno potrebno in bolj primerno.

Uredništvo „Narodnega Dnevnika“ in vodstvo Narodne stranke pozivamo, da navede imena onih „političnih falotov“ (zelo olikano, gospod Špindler!), ki so morali zapustiti Narodno stranko, ker se vsa javnost zelo zanima za te osebe. Splošno je namreč znano, da Narodna stranka lovi na vse pretege ljudi v svoj tabor, in da milo modruje, če vidi, da hoče kdo stranko zapustiti. Če ne navedete imen, konstatiramo, da je „Narodni Dnevnik“ prav debelo lagal.

Kaj pa je z novicami glede bivših članov izvrševalnega odbora, odbornikov, predsednikov okrajnih odborov itd.? Ne pozabite na te, gospod Špindler!

S hudobnimi norci se pripravaj, to je najbolj nevhvalno delo. Žalibog nas mnogokrat prisilijo dane razmere, da se moramo spuščati v polemiko z zlobnimi celjskimi liberalci, ki v resnici od dne do dne bolj nore. Drugače si mi ne moremo razlagati pisanja liberalnega glasila. V petkovi številki laže neko nesramno bitje, da smo mi „vsaka pogajanja z vodilnimi graškimi krogi tajili.“ Kdor pa je redno čital naš list in še ni okužen od liberalne „resnicoljubnosti“, ta ve, da smo ostro in odločno označili liberalne trditve o raznih konferencah, o sklenjenih kompromisih itd., da smo pa prinesli vest o edini brezuspešni Claryjevi konferenci z dr. Korošcem in Robičem. Le preiščite, liberalni lažnjivci, nekoliko „Straž“ nazaj, boste že našli svojo sramoto! Ako pa v svoji boleštni razdraženosti ne boste pravega zadeli, vam bomo prihodnje citirali. Z norci pač mora imeti človek nekoliko usmiljenja in potrpljenja.

Celjsko liberalno Zadržno zvezo vodi sedaj general Narodne stranke dr. Kukovec, ker nobeden starin noče več sprejeti te dvomljive „časti.“ Prišli smo torej srečno tako daleč, da bo Zadržna zveza prenehala biti samo filijalka Narodne stranke in se bo popolnoma združila z Narodno stranko.

Kriza v celjski liberalni Zadržni zvezi se postruje. Star posojilničar, ki je sodeloval v vseh dobah Zadržne zveze v Celju, a nazadnje se moral umakniti mladim, nam piše z ozirom na naš članek „Kriza v celjski liberalni Zadržni zvezi“ sledeče: Nade, da bi med nami Slovenci vsaj na gospodarskem polju zavladala edinost, so splavale vsled nestrpnosti nekaterih mladih liberalcev, (po vodi). Še celo celjska Zadržna zveza se bo razdvojila. Gotova stvar je — o tem razpravljajo kranjski voditelji Zveze slovenskih zadrug javno — da bo v kratkem nastala fuzija Zveze slovenskih zadrug in Zadržne zveze v Celju. Signal za to fuzijo je dal gospod M. Štibler s svojim govorom v Ljubljani, odmev iz kroga starih Vošnjakovih posojilnic je bil — odstop načelnika dr. Rosina. Cela stvar ide svojo pot naprej! Zastopniki starih posojilnic so proti fuziji, ker vedo, da je namen fuzije rešitev ljubljanske zveze, ki nima nobenih dohodkov, ker ima po večini kot članice male posojilnice na kmetih, ki so se ustanovile zadnja leta kot konkurenčne posojilnice in komaj shajajo. Mladi, neizkušeni gospodje hočejo pa po vzgledu dela v Zvezi slovenskih posojilnic in delniški pivovarni z visokimi prispevki in odpisovanjem deležev rešiti ljubljansko zvezo. Radi tega se misli v krogih Vošnjakovih posojilnic na izstop iz celjske zveze in sprejem državne revizije, od druge strani se propagira ideja zveze vseh starih Vošnjakovih posojilnic. Ker ne potrebujejo stare, močne posojilnice denarne centrale, je ideja zveze izvršljiva. Če bi v to svojo lastno zvezo vplačevale posojilnice zneske, katere plačujejo sedaj Zadržni zvezi v Celju, bi imela ta zveza dovolj sredstev za vzdrževanje pisarne. Za denarno centralo bi pa lahko služila centralna posojilnica v Krškem, ako bi se jo potobevalo. Če žele Vošnjakove posojilnice ohraniti svoj ugled in čast, je potrebno, da prej ko slej zapuste celjsko Zadržno zvezo, v kateri po zadnjem občnem zboru ni več prostora za najboljše zastopnike Vošnjakovih posojilnic.

Kakor opice. Ljubljanski „Narod“ je pred dnevi napadel Gospodarsko zvezo, češ, da se neki njen agent predstavlja slovenskim trgovcem v Celju v nemščini, ter da mož ne zna slovenski. Nato je prinesel „Slovenec“ od dne 21. t. m. sledeči odgovor: „Odgovor „Slovenskemu Narodu.“ „Slovenski Narod“ priobčuje neko bogve kajke fabricirano brzojavko, da obiskuje v Celju slovenske trgovce nek možak, ki se predstavlja kot zastopnik Gospodarske zveze v Ljubljani v nemškem jeziku. Ker je dotičnik, kakor je Gospodarska zveza žalibog še-le sedaj izvedela, že preje potoval za Zvezo slovenskih zadrug, odtodno za liberalni in hipernarodni „Agro-Merkur“, bi radi vedeli, v katerem jeziku se je takrat ta možak trgovcem predstavljal; mogoče v španjolsko-italijansko-švabski mešanici, kakor neki drug zastopnik imenovanih liberalnih organizacij? Torej pometaj najprej pred svojim pragom: „Verband Landw. Genossenschaften in Laibach!“ Človek z normalnim razumom bi mislil, da ta krepak odgovor našim liberalnim ovinčarjem zadostuje, a motil bi se. Človek obrača, liberalni urednik pa obrne. „Narodni Dnevnik“ od dne 22. t. m. ponavlja smešni napad. Opiceja narava je zlezla našim liberalcem, ki so navajeni premlevati razne od drugod importirane ideje in misli, tako v mozeg in kosti, da se niso mogli otresti boleštnih navade in so par dni zapoznelo — pri liberalnih žurnalistih sicer to nič ne pomenja — po opiceje ponovili liberalne neslanosti. De gustibus.

Daleč smo prišli. Ciril-Metodova družba je v očeh gotovih nekaternikov še vedno nadstrankarski zavod, ki bi ga morali vsi Slovenci podpirati. Vse drzno in žaljivo preziranje naših ljudi, vsi brezštevilni neosnovani napadi na naše politične organizacije in naše voditelje niso spametovali teh gospodov. Njim zadostuje, da vsake toliko časa kak kričav nasprotnik nekotliko pohvali one naše ljudi, ki jih vsa dejstva še niso zbrhitala in oni drže še nadalje krepko to liberalizem razširjajočo in podpirajočo družbo. Radovedni smo, kaj bodo rekli ti gospodje k naslednji vesti, ki jo prinaša „Narodni Dnevnik“ od dne 22. t. m.: „Pogreb Franca Cokana se je vršil danes

(22. t. m.) dopoldne iz Vrbja na pokopališče. Kako so duhovniki še po Cokanovi smrti kujonirali njegove sorodnike, o tem poročamo jutri. Celjske člane izvrševalnega odbora Narodne stranke sta zastopala dr. Ernst Kalan in Ivan Prekoršek.“ — Nekoliko komentarja. Vršil se je pogreb Franca Cokana, ki je po lažnjivem zatrdilu celjskih liberalcev žrtev „sistematičnega duhovniškega hujskanja.“ Umevno je, da se je tega pogreba udeležila liberalna Narodna stranka, ki hoče iz tega žalostnega poboja črpati dobiček, ter radi tega kar splošno napada in blati prepotrebno izobraževalno delo naše duhovščine med ljudstvom. Nekoliko manj umevno pa mora biti za tiste duhovnike in druge naše pristaše, ki še podpirajo Ciril-Metodovo družbo, da se take prireditve udeleži kot zastopnik Narodne stranke, ki ji je dosleden boj proti katolicizmu edini vzor, tudi potovalni učitelj te famozne nadstrankarske Ciril-Metodove družbe Ivan Prekoršek. Upamo, da bo ta izziivalni migljaj naših Ciril-Metodarjev zadostoval in se ne bo obveljavil znani rek: Kogar Bog hoče ugonobiti, ga vdari s slepoto.

Za kadilce. Jeseni se opuste dve vrsti cigaret, in sicer takozvane „Cesar“ in „Donava“-cigarete. Vpeljati pa hočejo nove smodke, in sicer „Cigarilos“, ki bodo podobne trabukam in „Virginiose“, ki bodo podobne stisnjenim viržinkam. Vpeljali pa bodo razventega prodajanje raznih specialitetnih vrst po vseh tobakarnah. Pred vsem se bodo od 1. oktobra nadalje prodajale po vseh tobakarnah egiptovske in princes-cigarete. Tudi nekatere specialitetne smodk in tobaka bodo uvedli v vse tobakarne. Pravih havanskih smodk se po trafikah ne bo več prodajalo.

750 podružnic že ima nemško društvo Südmar-ka dosedaj.

Nezode angleške mornarice. Angleška flotila torpedovk je zašla pri svojih vajah v gosto meglo. Ko se je začelo jasiti, so mornarji zapazili, da drve s svojimi torpedovkami naravnost v skale. Posrečilo se jim je večino torpedovk pravočasno ustaviti: dve torpedovki pa sta se le zadeli ob skalo, vendar so jih ostale torpedovke rešile.

Štajersko.

Mariborski Orel. Naš telovadni odsek se vedno lepše razvija. Sedaj šteje že 45 izvršujočih članov, ki hodijo pridno telovaditi. Telovadba se vrši vsak ponedeljek in četrtek zvečer. Vsako nedeljo popoldne se vrše redno predavanje ali pa izleti. Naš Orel je za naše razmere velike važnosti. V mesto pridejo razni obrtni in trgovski vajenci ter delavci, ki bi se drugače gotovo poizgubili v slabih družbah, če bi se ne pridružili Orlu. Opozarjamo vse tiste mladiče, ki pridejo v Maribor, ali staršice, ki pošiljajo sinove v mesto, da se obrnejo do Orla. Naš Orel se tudi pripravlja na otvoritev „Slovenskega doma“ v Št. Ilju. Pri našem odseku izvršujemo sedaj tudi strogo disciplino; nergačev in takih, ki sklepajo prijateljstvo s Sokoli, ne rabimo. Gospod urednik, pridite enkrat pogledat naše fante pri telovadbi.

V Pobrežju pri Mariboru prezidava in povečuje nemški Schulverein tamošnjo šolo.

Ptuj. Umrl je dne 21. t. m. poštni oficijal v pokoj Josip Pauluzza, star 60 let.

Nesreča. Dne 22. t. m. se je ponesrečil 50letni Martin Pučnik, težak pri nekem lesnem trgovcu v Pregelogah pri Slov. Bistrici. Po nekem bregu je hotel peljati samotež (voz, ki je pa vsled velike teže zdirjal. Pri tem je voje vdarilo Pučnika po desni nogi s tako močjo, da mu jo je strlo. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Št. Ilj v Slov. gor. Naš nadučitelj na slovenski šoli so pred kratkim slavili svoj god. Zbrali so se prijatelji slavljencevi in so se spomnili tudi njegovega zaščitnika ter sv. Cirila. Gospod Fortuna so se o tej priliki spomnili baje tudi nazaj na svoje stare čase.

Sv. Bolfenk pri Sredšču. Tisti trije „orgolisti“, ki so bili dne 8. julija v Mariboru „trejpovedani“, se menda sramujejo, ker slišimo različno. Nekdo razširja laži, da župnik plačuje stroške. To gotovo ne bode res, saj župnik ni tožil in zato tudi nima kaj zgubiti. Zgubili so: Plohl, župan, Stampar, kmet, in Lihtenvalner, viničarski sin, in ti trije bodo zaprti. Vsak bo pihal 8 dni kašo, en dan bo post in plačali bodo stroške.

Zalec. V petek dne 22. t. m. zjutraj je umrl veleposestnik Josip Žigan. Bil je odbornik Savinske posojilnice ter po trditvi „Narodnega Dnevnika“ „odličen somišljenik Narodne stranke.“

Iz Vrbja pri Žalcu. Dne 22. t. m. so pokopali čevljarja Cokana, ki je umrl vsled ran, ki jih je dobil na vaškem pretepu. Mi Vrbenčani obžalujemo, da se je ta nesreča pripetila, moramo pa konstatirati, da je bil zaboden Cokan največji pretepač v celi vasi, ki je leta presedel v ječah. Pogreba so se udeležile „najodličnejše“ gospe in gosposobne s klobuki iz Žalca, nekatere celo v črnih oblekah. Mi Vrbenčani imamo sočutje z damami, ki so izgubile dičnega tovariša. Nekateri Žalčani se res v obilnem številu udeležujejo pogreba, a samo v nekaterih slučajih. Če kak kmet-poštenjak umrje, kdaj seveda ni prav nobenega.

Ne pozabite na Št. Ilj!

Edina štaj. narodna steklarska trgovina
 na debelo in na drobno
Franc Strupi : Celje
 Graška cesta
 priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste
 posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.
Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.
 Najsolidnejša in točna postrežba.

Nikoli več
 ne bodem menjal mila, od-kar rabim Berg-
 manovo Steckenperd-lilijino milo (znamka
 Steckenperd) od Bergmanna & Co., Tešin na
 Labi, ker je to milo najbolj učinkujoče od
 vseh drugih zdravilnih mil zoper pege; pospe-
 šuje tudi, da ostane polt sveža in lepa. Komad
 stane 80 vin. in se dobi v vseh lekarnah,
 drožerijah itd.

Nagrobne vence
 v vsakovrstnih izpeljavah, trake z napisi,
 in sveče za pogrebe priporoča:
Goričar & Leskovšek, Celje
 trgovina v pisarniških potrebščinami itd.
 Na debelo in drobno! 220 Na debelo in drobno!

Vage
 za vagono, voze (most-
 ne), centimalne, škalove,
 decimalne, za živino,
 tablicove in vsake dru-
 ge vrste za gospodarske
 in obrtniške namene iz-
 deluje ter priporoča po
 nizkih cenah
Jos. Kaláb,
 tovarna za vage,
 Brno, Zidenice Moravsko.
 80 slovenska obrt.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar
Franjo Horvat
 MARIBOR, Kasino-gasse štef. 2.
 Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu ob-
 činstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob,
 društvenih odrov, napisov na steno,
 deske, plošče in steklo ter za
 vsa v pleskarsko in slikar-
 sko stroko spadajoča
 : : dela. : : 53
 Postrežba točna! : : : : Cene nizke!

Preselitev!
Franjo Bureš, urar
 v Mariboru Tegetthof-
 fova ulica se 15. julija
 preseli za dve hiši bliže
 h kolodvoru.
 Ostane prvi urar od
 južnega kolodvora. 562

Gostilna v Gradcu
 se s hišo, koncesijo in vsem
 inventarjem zaradi družinskih
 razmer takoj proda. Malo
 naplačilo. Kupei se naj obr-
 nejo na naslov: Gaberšek,
 glavna pošta, poste restante
 Gradec. 96
 ~~~~~
 Dobrodošlo gostilno in mesarijo
 ali pa tudi samo gostilno se želi
 vzeti v najem. Ponudbe na uprav-
 ništvo. 583

Pišite
 takoj po vzorce belega
 platna, katere dobite za-
 stonj in ni treba vrniti, da
 se prepričate o nedo-
 segljivo nizkih cenah. Na-
 rodna veletrgovska hiša
R. Stermecki, Celje.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju,
 registrovana zadruga z neomejeno zavezo,
 v lastni hiši (Hotel pri belem volu) v CELJU, Graška cesta.
 Poštno hranilnični račun št. 92.465. — Telefon št. 8.
 Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 % brez
 odbitka rentnega davka.
 Domači hranilniki se dajejo na dom brez-
 plačno.
 Hranilne knjižice drugih zavodov se sprejemajo
 kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo.
 Posojila na zemljišča po 5 % do 5 1/2 % brez
 in z amortizacijo.
 Posojila na zastavo vrednostnih listin.
 Osebni kredit na menice in v tekočem računu
 pod najugodnejšimi pogoji.
 Konvertacija vknjiženih dolgov z najmanj-
 šimi stroški.
 Oskrbuje svojim članom izterjevanje njihovih terjatev.
 Brezplačno reševanje vseh zadev. 4

Restavracija
Narodni dom
 v Mariboru.
 Izborna kuhinja, izvrstna vina ka-
 kor: haloško, ljutomersko, dr. Thur-
 nejev muškatelec, mozlec, vinarec,
 bizeljčan, konjičan itd.
 Pivo iz budjeviške češke pivovarne.
 Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljon!
 Sobe za tujece.
 Za obilni obisk se priporoča! 37
Lojzika Leon.

Za obmejne Slovence!
 Od vsakih 1000 K, za katere se kdo zavaruje
 za življenje pri meni, odstopim 4 K na me od-
 padajoče provizije, za obmejne Slovence. : :
Franc Pograjc, glavni zastopnik „Vzajemne
 zavarovalnice“, Maribor, Fabrik-gasse 21.
 Sprejemam zavarovanja proti ognju pod najugodnej-
 šimi pogoji. 42
Olje od motorja oddaje 100 kg. po 25 K.
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Slovenska trgovina
 z modnim in manufakturnim blagom
 ter krojaškimi potrebščinami - - -
J. N. Šoštarič, Maribor
 samo Glavni trg štef. 19
 priporoča p. n. občinstvu svojo veliko
 zalogo svakovrstnega najnovejšega in
 najmodnejšega blaga iz samo prvih in
 najboljših tovarn.
 Postrežba točna in stroga solidna. : : : :

Preselitev trgovine.
 Usojam si uljudno naznaniti, da sem se preselil s svojo
 trgovino iz Weber ulice v **Grajsko ulico št. 3** in bom
 imel razven svoje dobro urejene delavnice veliko zalogo
 zlata, srebra in kitajskega srebra.
 Imel bom še nadalje tudi predtiskane vzorce, pečate
 in štampilje. Velepospovnanjem 552
Karol Karner, zlatar in graver
Maribor, Grajska ulica št. 3.

Somišljeniki, po gostilnah, pri trgov-
 cih in obrtnikih zahtevajte naš list.